

İLKYAZ ATMACA AKYÜZ
**DUPDURU OKULA
BAŞLIYOR MU?**

RESİMLEYEN: CANA ZABUNOĞLU

Tuhaf şeyler oluyordu.

Dupduru bir tuhaflığı metrelerce öteden tanıyabilirdi. Onun Dupduru gözleri vardı. Anlardı.

Bütün bir yaz yepyeni bir okuldan, yepyeni bir çantadan, yepyeni bir kalemlikten bahsetmişti herkes. Hâlbuki Dupduru bir yıl daha anaokulunda olmayı planlamıştı.

Yepyeni şeyler **istemiyordu ki.**

Herkes büyüklerin okulunu övüyor, Dupduru da onlara kendi okulunu anlatıyordu.

Acaba daha nasıl anlatabilirdi,

Dupduru kendi okulunda mutluydu.

"Çok eğleneceksin Dupduru,"

"Yeni okuluna bayılacaksın Dupduru,"

A woman with brown hair, wearing a dark green long-sleeved top and blue pants, is sitting on a light beige sofa. She is looking towards the right. Behind her is a wooden bookshelf filled with books. To her right is a small wooden side table with a white lamp. The room has a purple carpet and white curtains on the right side.

"Öğretmenin sana ne güzel şeyler
öğretecek Dupduru!"

"Sana bir de beslenme çantası alalım
Dupduru."

İşte en endişe verici
şeylerden biri de buydu.
Nasıl yani, bu yeni okulda
yemek pişirilmiyor muydu?
Sabah kahvaltısı yok muydu?
Ya öğle yemeği?
Peki ya kek saati?
Meyve?

İşte buna dayanamazdı.
Yeni şeyler öğrenmek için
yeni bir okula ihtiyacı yoktu.

Direnecekti!

Dupduru her gece yatağına girdiğinde anne babasını şu saçma yeni okul işinden vazgeçirme yolları düşündü. Kahvaltıda **üzgün üzgün oturmaya dendi,**

"Aaaaah ah, bu yeni okulda beslenme çantasından çıkanlarla ben kesin aç kalırım."

Oyuncaklarıyla oynarken annesi ona doğru baktığında **derin derin iç çekti,**

"Aaaaah ah, yeni okulunda oyuncak da bulamazsam nasıl canım sıkılacak kim bilir..."

Gezmeye gittiklerinde aniden durup, "Aaaah ah, yeni okulunda şöyle güzel bir yürüyüş yapmaya fırsatım olmayacak." bile dedi.

Dupduru, yeni okula gönderilmemek için elinden gelen her şeyi yaptı.

Ama herkes, heeerkkes, **heeeeeerkes çok kararlıydı.**